

Staterne, saaledes som det i April 1901 var blevet anbefalet af Strassburger-Konferencen. Konsistorium indsendte under 24de September 1902 en Erklæring fra det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, hvori dette udtalte, at det mente, at den store Betydning, der maatte tillægges seismologiske Undersøgelser, gjorde en Tilslutning fra dansk Side meget ønskelig. Fakultetet bemærkede, at naar Opmærksomheden var blevet henledet paa Direktøren for det geologiske Institut A. Paulsen og Geologen, Professor, Dr. phil. Thoroddsen samt Oberstlieutenant Harboe som sagkyndige Delegerede ved den til Foraaret 1903 berammede konstituerende Forsamling, havde Fakultetet vistnok intet at erindre mod de nævnte, men maatte dog af Hensyn til Island særlig fremhæve Professor Thoroddsen.

— Fra Sekretæren for danish regional bureau for *the international catalogue of scientific literature*, Docent M. Knudsen modtog Konsistorium under 19de Marts og 7de Maj 1902 Meddelelse om, at der vilde blive afgivet to Exemplarer, hvert paa 17 Bind, af Katalogen til Universitetets Samlinger foruden et Exemplar til Universitetsbibliotheket. Efter Forhandlinger med det lægevidenskabelige og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet vedtog Konsistorium følgende Fordeling af Katalogens 17 Bind: A. Matematik: til astronomisk Observatoriums Bibliothek og matematisk Laboratorium; B. Mekanik: til fysisk Samling og Observatoriets Bibliothek; C. Fysik: til fysisk Samling og fysisk Laboratorium; D. Kemi: til Universitetets og den polytekniske Lærestalts kemiske Laboratorier; E. Astronomi: til Observatoriets Bibliothek (det ene Exemplar til Opbevaring); F. Meteorologi: til fysisk Samling og meteorologisk Institut; G. Mineralogi og H. Geologi: til mineralogisk Museum og Danmarks geologiske Undersøgelse; I. Geografi: til geografisk Laboratorium og botanisk Haves Bibliothek; K. Palæontologi: til mineralogisk og zoologisk Museum; L. Almindelig Biologi: til fysiologisk Laboratorium og botanisk Haves Bibliothek; M. Botanik: til botanisk Haves Bibliothek og ferskvandsbiologisk Laboratorium; N. Zoologi: til zoologisk Museum og ferskvandsbiologisk Laboratorium; O. Menneskets Anatomi: til normal-anatomisk Institut og kirurgisk Samling; P. Fysisk Antropologi: til normal-anatomisk Institut og retsmedicinsk Samling; Q. Fysiologi: til fysiologisk Laboratorium og farmakologisk Institut; R. Bakteriologi: til bakteriologisk Laboratorium og botanisk Haves Bibliothek.

IX. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Tilkomne Legater ved Universitetet.

I det akademiske Aar 1902—1903 er der tilkommet 3 nye Legater: „Dr. C. Studsgaards Legat til Rejsestipendier for lægevidenskabelige Kandidater“, „Student Gemma Petersen-Studnitzs Mindelegat“ og „Ludvig Zincks Legat til Fremme af Kundskab om Danmarks Kulturhistorie i Oldtiden og den ældre Middelalder“.

Fundatsen for „Dr. C. Studsgaards Legat til Rejsestipendier for lægevidenskabelige Kandidater“, der under 25de November 1902 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse er saalydende:

I Henhold til afdøde Professor, Dr. med., Overlæge ved Kommune-hospitalet Carl Ludvig Studsgaards Testamente skal hans efterladte Formue anvendes til Dannelsen af et Legat, kaldet „Dr. C. Studsgaards Legat til Rejsestipendier for lægevidenskabelige Kandidater“, under Bestyrelse af det medicinske Fakultet i Kjøbenhavn. Legatets aarlige Renter skulle benyttes til Rejsestipendium paa to Aar for lægevidenskabelige Kandidater, og overlades de nærmere Bestemmelser ganske til Fakultetets Afgjørelse.

I Testamentet bestemte Professor Studsgaard endvidere: „Saa længe min Hustru, Anna Elisabeth Studsgaard, lever, skal hun nyde Renten for Livstid af den til Legatet henlagte Kapital, og efter hendes Død, eller saafremt hun maatte være afgaaet ved Døden forinden jeg, da strax ved min Død tilfalder Rentenydelsen, ligeledes for Livstid, hendes Søn, min Stedsøn, Bankassistent Christian Gertner, dog vil der, naar min Stedsøn tiltræder Rentenydelsen, af Kapitalen være at udbetale et Beløb af 15000 Kr. til det medicinske Fakultet i Kjøbenhavn til Anvendelse som foran bestemt, saaledes at Legatet altsaa, for saa vidt angaar dette Beløb, da træder i Kraft“.

Da Professor Studsgaard døde den 15de Februar 1899, og hans efterladte Enke, Anna Elisabeth Studsgaard, døde den 19de Januar d. A., vil der altsaa til Fakultetet blive udbetalt 15000 Kr., medens Resten af Professor Studsgaards efterladte Formue, c. 150000 Kr., er baandlagt under Overformynderiet og først vil blive stillet til Legatets Raadighed, naar ovennævnte Bankassistent, nu Bankfuldmægtig, Kammerjunker Christian Gertner dør.

Som nærmere Regler for Legatet fastsættes følgende:

§ 1.

Legatkapitalen indbetales, saasnt den stilles til Fakultetets Raadighed, i Universitetskvæsturen og forvaltes af denne efter de samme Regler som Universitetets øvrige Legatmidler. Tilsyn med Legatet føres af Konsistorium overensstemmende med Universitetslovgivningens almindelige Regler.

§ 2.

Hovedkapitalen skal, saavidt muligt, steds bestaa af danske Kreditforeningsobligationer eller af Obligationer af en lignende Sikkerhed. Dersom der ved Obligationers Indfrielse skulde indvindes noget udover det til Hovedkapitalens Supplering fornødne Beløb, bliver dette Overskud at henlægge til en Reservefond, som dog ikke maa overstige en Fjerdedel af Hovedkapitalen efter dennes Størrelse til enhver Tid. Hvad der udover denne Fjerdedel maatte indvindes, bliver at lægge til Aarets Renter for at uddeles med disse. Skulde omvendt i Tilfælde af Obligationers Indfrielse Hovedkapitalen ikke kunne suppleres med Indfrielsesbeløbet, bliver ligesom ellers, naar Tab lides paa Kapitalen, det manglende Beløb at afholde af Reservefonden og, om fornødent, af Kapitalens Renter.

§ 3.

Legatets Renter tildeles medicinske Kandidater som et Rejsestipendium. De aarlige Renter fordeles i 3 Portioner, hvis indbyrdes Størrelse forholder sig som 1 : 2 : 3. En saadan Portion bortgives for 2 Aar ad Gangen.

I de 2 Aar, i hvilket Stipendiet nydes, skal den, der faar den mindste Portion, opholde sig i Udlandet i mindst 6 Maaneder, — den, der faar den næststørste Portion, skal opholde sig der i mindst 12 Maaneder, — den, der faar den største Portion, i mindst 18 Maaneder.

Hvis Fakultetet maatte finde det hensigtsmæssigt, kunne de 2 mindste Portioner tildeles en og samme Ansøger, der da altsaa skal opholde sig i Udlandet i mindst 18 Maaneder af Stipendietiden. Paa den anden Side kan Fakultetet, hvis der ikke melder sig nogen kvalificeret Ansøger til den største Portion, dele denne i 2 ligestore Dele; den, der da faar en af disse, skal opholde sig i Udlandet i mindst 9 Maaneder af Stipendietiden.

Mindst hvert tiende Aar skal Fakultetet forhandle om eventuel Forandring af Stipendieportionernes Størrelse og af Opholdstiden i Udlandet, eventuelt stille Forslag herom.

Saa længe som kun 15000 Kr. staa til Raadighed for Legatet, opspares Renten, indtil der i 2 paa hinanden følgende Aar kan uddeles en Portion paa 1000 Kr. aarlig. Stipendienyderen skal da opholde sig i Udlandet i mindst 6 Maaneder af Stipendietiden.

Skulde der ikke melde sig kvalificerede Ansøgere til en eller flere ledige Portioner, henlægges det Beløb, som ikke uddeles, til Reservefonden, for saa vidt denne ikke har naaet den i § 2 fastsatte Sum af en Fjerdedel af Hovedkapitalen; i modsat Fald, ligesom ogsaa naar det lægevidenskabelige Fakultet af særlige Grunde, f. Ex. paa Grund af Tab, maatte finde, at Uddeling af Legatet et Aar ikke bør finde Sted i sædvanlig Udstrækning, overføres det disponible Beløb til det følgende Aar for eventuelt at uddeles i dette.

Legatet udbetales halvaarsvis i hver 11te Juni og 11te December Termin.

Legatnyderen er pligtig efter hvert Halvaars Forløb at meddele Eforus, hvor han har opholdt sig, og hvor han agter at opholde sig, og hvilke Studier han beskæftiger sig med. Forsømmer han dette, eller benytter han efter Fakultetets Skjøn ikke Legatet paa rette Maade, kan Fakultetet efter det første Aars Forløb fratage ham Legatet.

§ 4.

Legatet uddeles af det lægevidenskabelige Fakultet paa et Fakultetsmøde. Legatets Eforus vælges af Fakultetet blandt dets Medlemmer. Til Eforus indsendes Ansøgninger om Legatet; han giver Konsistorium Underretning om, hvem Legatet er tildelt og efter hans Anvisning udbetales Legatet af Kvæsturen til Legatnyderen.

§ 5.

Tillæg til og Forandringer i denne Fundats kunne efter Forslag af det lægevidenskabelige Fakultet ske med Konsistoriums Billigelse, for saa vidt angaar Bestemmelserne om Stipendieportionernes Størrelse og Stipendiaternes Opholdstid i Udlandet, jfr. § 3 Stykke 4 — iøvrigt ved Regeringens Stadfæstelse.

Konsistorium, den 19de November 1902.

Vilh. Thomsen.

Jul. Lassen.

Fundatsen for „*Student Gemma Petersen-Studnitz's Mindelegat*“, der under 2den Juli 1903 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, er saalydende:

Til Minde om vor saa tidligt bortgangne Datter, Stud. mag. Gemma Petersen-Studnitz, og til Gavn for Studerende ved det Universitet, som hun elskede med sin unge Sjæls Varme, oprette vi undertegnede Cand. polit. Alexis Petersen-Studnitz, fhv. Redaktør af Nationaløkonomisk Tidsskrift, og Hustru Agnes, født von Studnitz, et Legat efter nedenauførte Bestemmelser.

1.

Legatets Navn skal være: „*Student Gemma Petersen-Studnitz's Mindelegat*“.

2.

Legatkapitalen er Kr. 2500 og indestaar for Tiden paa Sparekassebog Littr. c. Nr. 752 i Laane- og Spareforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd, hvor den forrentes med $4\frac{1}{2}\%$ p. a. Paa Legatbestyrelsen derom gjorte, af Kvæstor tiltraadte, Indstilling kan Konsistorium bestemme, at Kapitalen anbringes paa anden betryggende Maade efter de almindelige Regler for de under Universitetskvæsturen hørende Legatkapitalers Anbringelse.

3.

Renten tildeles, efter Fradrag af Administrationsgebyr, med et Beløb af indtil 100 Kr., en Gang aarligt i December Termin, første Gang i Aaret 1903, en kvindelig Student, der af Legatbestyrelsen anses at være velbegavet, flink og flittig, og som har bestaaet den filosofiske Prøve, hvorefter hun forbereder sig til en Examen enten under Universitetets rets- og statsvidenskabelige Fakultet eller under dets filosofiske Fakultet, i sidste Fald med Fortrinsret for dem, der studere Filosofi. Testimonium paupertatis skal ikke præsteres. Om Bortgivelse gives der Konsistorium Meddelelse.

Det muligt overskydende Rentebeløb bliver at oplægge paa sædvanlig Maade.

4.

Er Legatet i et Aar ikke blevet bortgivet formedelst Mangel paa kvalificerede Ansøgerinder, bliver det at lægge til Kapitalen. Er det ikke bortgivet i to eller flere paa hinanden følgende Aar, kan det, saafremt Legatbestyrelsen finder, at der er Anledning dertil, i et følgende Aar uddeles i flere Portioner eller i Dobbeltportioner.

5.

Legatet bestyres af tre Professorer ved Københavns Universitet. Den første Bestyrelse bestaar af Professor, Dr. jur. W. Scharling, Professor, Dr. phil. & jur. H. Høffding og Professor, Dr. i Statsvidenskab H. Westergaard, og Bestyrelsen skal fremdeles altid bestaa af de to ældste nationaløkonomiske Professorer og den ældste Professor i Filosofi. Skulde disse Professorer ikke være villige til at paatage sig Hvervet, vælger Konsistorium Bestyrelsen indenfor de to Fakulteter. Den i Anciennetet ældste af de tre Bestyrelsesmedlemmer fungerer som Formand.

6.

Tillæg til og Forandringer i denne Fundats kunne efter Konsistoriums og Bestyrelsens Indstilling ske med Regeringens Stadfæstelse, dog saaledes at det almindelige Synspunkt for Legatets Virksomhed ikke fraviges.

Kjøbenhavn, den 7de Maj 1903.

Alexis Petersen-Studnitz.

Agnes Petersen-Studnitz.

Fundatsen for „Ludvig Zincks Legat til Fremme af Kundskab om Danmarks Kulturhistorie i Oldtiden og den ældre Middelalder“, der under 2den Juni 1903 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, er saalydende:

§ 1.

I Henhold til Arkæologen Cand. theol. L. Zincks testamentariske Bestemmelse af 16de Januar 1896 oprette underskrevne Professor, Dr. jur. Joh. Steenstrup og Etatsraad, Overretssagfører C. S. Wassard med forventet kgl. Stadfæstelse et Legat, som benævnes „Ludvig Zincks Legat til Fremme af Kundskab om Danmarks Kulturhistorie i Oldtiden og den ældre Middelalder“.

Kapitalen bestyres af Universitetskvæsturen som en for sig bestaaende selvstændig Formue, men iøvrigt paa samme Maade som Universitetets øvrige Legatmidler.

§ 2.

Legatets Kapital bestaar af ca. 6400 Kr. i 4 % Obligationer, udstedte af Kreditforeningen af Grundejere i de danske Østifter.

I Tilfælde af disses Udtrækning eller Indfrielse anbringes Beløbet efter Reglerne for Udlaan af Umyndiges eller andre under offentlig Tilsyn eller Bestyrelse staaende Midler, hvilket ogsaa skal gjælde om de til Tilvæxtkontoen, jfr. § 4, oplagte Beløb, efterhaanden som disse naa en passende Størrelse.

§ 3.

Saa længe afdødes Tyende Sophie Hansen er i Live udbetales der hende af Universitetskvæsturen hver Termin Renterne af hele Kapitalen med Fradrag af eventuelt Administrationsgebyr. Først efter hendes Død træder Legatet i Virksomhed efter de nedenfor angivne Bestemmelser.

§ 4.

Naar Legatet er traadt i Virksomhed som saadant, udbetales i hvert andet Aars Juni Termin Renter samt Rentesrente for to Aar af ca. 5400 Kr., medens Renterne af 1000 Kr. oplægges og frugt bargjøres, indtil der herved er fremkommet en Sum af 1000 Kr. Derpaa uddeles Renten og Rentesrenten af ca. 6400 Kr. medens den øvrige Rente oplægges, indtil der paany er opsamlet 1000 Kr., hvorpaa atter den Del af Legatformuen, hvis Rente og Rentesrente udbetales, forøges med 1000 Kr. Paa lignende Maade udskilles senere stadig en Sum af 1000 Kr. som Tilvæxtkonto.

§ 5.

Legatets Bestyrelse bestaar af tre Medlemmer, der vælge en Formand.

I den første Bestyrelse indtræder overensstemmende med Testators Ønske Professor, Dr. jur. Joh. Steenstrup og Museumsdirektør, Dr. phil.

Sophus Müller, samt i Stedet for afdøde Museumsdirektør, Dr. Henry Petersen, der var designeret i Testamentet, Inspektør ved Nationalmuseet, Dr. phil. C. S. Blinkenberg.

Naar et Medlem af Bestyrelsen afgaar ved Døden eller af anden Grund udtræder, udnævner Konsistorium efter Indstilling af de tilbageværende Medlemmer et nyt Medlem i den afgaaedes Sted.

Ved Valget tages ikke Hensyn til bestemte Embedsstillinger, men til at Bestyrelsen sammensættes af Mænd, som ere kyndige i Danmarks Kulturhistorie i de forhistoriske Tider, Oldtid og Middelalder.

§ 6.

Bestyrelsens Formand sørger for, at der foruden ved Opslag paa behørig Steder udgaar offentlig Bekjendtgjørelse med mindst 4 Ugers Varsel om, at Uddeling af Legatet vil finde Sted.

Formanden hæver i Universitetskvæsturen det Rentebeløb, der uddeles, og udbetaler de af Bestyrelsen tilstaaede Understøttelser.

Ligeledes hæver han i Kvæsturen af Tilvæxtkontoens Renter Beløbet af de efter dokumenteret Regning medgaaede løbende Udgifter.

Han fører en af Konsistorium autoriseret Protokol, og i Januar Maaned i Aaret efter, at en Uddeling af Legatet har fundet Sted, indsender han Protokollen til Revision i Revisionsdepartementet og gjør samtidig Indberetning til Konsistorium om Legatets Virksomhed.

§ 7.

Legatet uddeles i en eller flere Portioner til Studier og Undersøgelser vedrørende Danmarks Kulturhistorie i Oldtiden og den ældre Middelalder. For at kunne nyde Legatet kræves ikke, at Vedkommende er akademisk Borger, og det kan tildeles saavel Ældre som Yngre. Sønderjyder have den samme Adgang til at nyde Legatet som andre Danske. Efter fornyet Ansøgning kan Legatet tildeles den samme flere Gange.

Legatet kan gives til Studier, til Skrifters Udgivelse, til Udgravninger, til Rejser i Indland og Udland, saavel som i andet Øjemed, dog skulle Undersøgelserne gjælde Danmark, hvortil ogsaa skal regnes Rigets gamle Provinser, Sønderjylland, Skaane, Halland og Bleking.

Uddeles Legatet til Udgivelse af et Skrift, bør Titelbladet oplyse, at Arbejdet har været understøttet af Legatet.

Hvis Bestyrelsen af Mangel paa kvalificerede Ansøgere beslutter ikke at uddele Legatet, henlægges det disponible Beløb til Renterne af Tilvæxtkontoen.

§ 8.

Saafremt Tillæg eller Forandringer i denne Fundats skulde anses ønskelige, kunne de efter Indstilling af Bestyrelsen vedtages af Konsistorium under Forbehold af kongelig Stadfæstelse.

Kjøbenhavn, den 11te Maj 1903.

Joh. Steenstrup.

C. S. Wassard.

2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for enkelte Legater eller nærmere Regler for disse.

Foss' Legat.

I Skrivelse af 11te Juni 1903 udbad Konsistorium sig det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Erklæring om, hvorvidt der, efter at Familien Foss' agnatiske Afkom er uddød, tilkom den øvrige Descendens af Familien almindelig Fortrinsret fremfor andre Ansøgere om Legatet.

Fakultetet udtalte i Skrivelse af 22de s. M., „at Udtrykkene i Fundatsens § 10 III vel maa erkjendes at være noget ubestemte og derfor kunne give Anledning til en vis Tvivl, men at Fakultetet dog mener, at de maa forstaas som hjemlende en ubetinget Fortrinsret for de iøvrigt kvalificerede Medlemmer af Familiens kognatiske Linier til de til enhver Tid bestaaende Legater, der uddeles i Henhold til denne Bestemmelse.

3. Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

a. Eichels Legat.

Konsistorium vedtog under 29de April 1904, at der i Henhold til § 7 i Legatets Fundats tilstodes Discipel i Flensborg Latinskole Hans Chr. Lindholt en Understøttelse af 400 Kr., foreløbig for 1 Aar fra 1ste April s. A. at regne med 100 Kr. fjerdingaarlig.

b. Dr. Lausens Legat.

Ved Skrivelse af 17de September 1902 bifaldt Konsistorium, at Udgifterne, 15 Kr. 22 Ø., ved Tilbagesendelsen fra Buenos Aires til Kjøbenhavn af 2de argentinske Statsobligationer, tilhørende Dr. Lausens Legat, der havde været sendte til Buenos Aires for at forsynes med nye Kuponsark, maatte afholdes af Legaternes Overskudsfond.

— Efter at Kvæstor havde indberettet, at der ved Indløsningen af Dr. Lausens Legat tilhørende argentinske Statsobligationer var foraarsaget Rentetab for Legatstifterens Plejedatter, nu gift med Bankbogholder V. Esmann i Aarhus, der, saa længe hun lever, skal nyde Legatets Renter, bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 13de Juni 1903, at der af Legatets kontante Beholdning udbetaltes Fru Esmann et Beløb af 70 Kr.

c. J. L. Smiths Legat.

Ved Skrivelse af 28de Maj 1903 meddelte Konsistorium Stud. mag. N. N. Tilladelse til at nyde Legatets Studenterstipendium under et eventuelt Studieophold i Upsala i Efteraarshalvaaret 1903.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier.

a. Elers' Kollegium.

Ved Skrivelse af 6te November 1902 befaldt Konsistorium, at der til Afholdelse af en Fest paa Kollegiet til Minde om, at det i Efteraaret

1902 var 100 Aar siden Henrik Steffens holdt sine Forelæsninger paa Kollegiet, maatte udbetales af Legaternes Overskudsfond et Beløb af 150 Kr.

— Under 25de Februar 1903 meddelte Konsistorium Alumnus paa Kollegiet, Cand. med. N. N., Tilladelse til at beholde sin Plads paa Kollegiet, medens han aftjente sin Værnepligt som Underlæge ved Søværnet.

— Ved Skrivelse af 29de April s. A. bifaldt Konsistorium, at der udbetaltes til fhv. Karl paa Kollegiet, Jørgensen, der var afskediget paa Grund af Alder og Svagelighed, et Beløb af 60 Kr. af Legaternes Overskudsfond.

b. Valkendorfs Kollegium.

Efter Eforens Indstilling udnævnte Konsistorium — efter at den tidligere Portner havde opsagt sin Plads — ved Skrivelse af 17de September 1902 Skomager *Albert Herr* til Portner ved Kollegiet fra Oktober Flyttedag s. A. at regne, med gjensidig Opsigelsesfrist af 3 Maaneder før en April eller Oktober Flyttedag.

— Efter Eforens Forslag approberede Konsistorium under 29de April 1903 følgende *Instrux for Portneren*:

1. Portneren er forpligtet til: a) At holde Kollegiet, dets Læsestue, Badeværelse, Trapper og Gange rene og ordentlige, paase at Brandredskaber og Inventar ere i forsvarlig Stand, holde Gaardsplads og Indkjørsel rene, holde Retirader og Pissoir i Orden, feje Gade og Rendesten. b) At tænde og slukke Gassen om Aftenen paa Gange, Trapper og Læsestue, aabne og lukke Kollegiets Dør og Gadeport, alt til de bestemte Tider, samt føre Tilsyn med, at ingen Uvedkommende opholder sig paa Kollegiets Trapper, Gange og Grund. c) At holde Alumnernes Værelser rene og ordentlige, saaledes at disse daglig fejes og istandgjøres, hvorunder indbefattes, at Sengene redes, Vinduespladerne renses, Reoler og andre Møbler omhyggelig aftørres, — rense og hælde paa Lamperne en Gang daglig. d) En Gang ugentlig at vaske Gulvene med Sodavand i alle Værelser, Læsestue, Badeværelse, alle Gange og Trapper uden Undtagelse ligesom Retiraderne, — to Gange maanedlig at polere Ruderne over hele Kollegiet, vaske Vinduskarmene og i det hele give Værelserne et grundigere Eftersyn, — i Sommerferien at foretage Hovedrengjøring, hvorved Vægge og alt Træværk afsæbes, Kakkellovne pudses o. s. v., Sengklæderne udluftes og bankes, — Loft, Kjælder og øvrige Rum faa Hovedrengjøring én Gang aarlig efter Portnerens Lejlighed. e) Hver Morgen at børste Alumnernes Fodtøj, vække dem, naar det ønskes, hver én Gang, ved helt eller halvt Timeslag mellem Kl. 6 og 9. f) At føre Tilsyn med Brændekjælderens, bringe det fornødne Kul og Brænde op om Morgenens, idet han selv efterser, om Brændsel mangler, samt lægge Ild i Kakkellovne to Gange daglig. g) Om Morgenens Kl. 7—9, Formiddag 11—1 $\frac{1}{2}$, Eftermiddag 7—9 at bringe varmt Vand og Kuvert samt tre Gange daglig afvaske Alumnernes Thetøj og Kuverter; han har Tilladelse til efter nærmere aftalt Betaling at forsyne Alumnerne med Havregrød, Æg, Mælk, The, Kaffe o. s. v. h) At hjælpe til ved Alumnernes Flytning fra Værelse

til Værelse og underkaste nyudnævnte Alumners Værelser en større Rengjøring før Indflytningen. i) At besøge Byærinder for Alumnerne tre Gange daglig; hente Brød o. s. v. om Morgenen paa én Gang, gaa Ærinder Kl. 10—11 Form. og Kl. 5 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$ Efterm., om Søndagen dog kun Kl. 8—9 Form. Ærinderne skal han kun besøge indenfor den Bydel, der begrænses af Nørregade, Frederiksberggade, Vestervoldgade, Nørrevoldgade; dog skal han ogsaa bringe Post- og Ilgodspakker til Posthus og Jernbanestation. Ærinderne skulle være meldte ham et Kvarter inden Timens Begyndelse. Ærinder i videre Udstrækning besørger han enten selv for Extrabetaling eller skaffer Vedkommende et Bud. k) I Sygdomstilfælde at yde Alumnerne den nødvendige ekstraordinære Hjælp.

2. Portneren har Fritid daglig Kl. 2—4 og Søn- og Helligdage fra Kl. 2 hele Dagen, kun at han maa sørge for, at der skaffes Alumnerne Kuvert fra Kl. 7. Men der maa til enhver Tid være en voksen Person af hans Husstand tilstede; ønsker han undtagelsesvis at stille en fremmed i Stedet, maa han indhente Inspektors Tilladelse.

3. Portneren maa ikke paatage sig nogen Bestilling, der kræver Op- hold udenfor Kollegiet, uden Eforens Samtykke.

4. Uoverensstemmelser mellem Alumnerne og Portneren afgjøres ved Inspektors Voldgiftskjendelse, der dog kan paaklages for Eforen.

5. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.

a. Regler ved Besættelsen af en Regensplads, naar en privilegeret Regensalumnus opgiver sin Plads i Utide, m. m.

Under 10de Oktober 1902 modtog Stipendiebestyrelsen fra Regensprovst, Professor, Dr. jur. Jul. Lassen en Skrivelse, hvori han bemærkede følgende. Ved kgl. Resolution af 11te December 1885 erholdt Reglement for Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet af 11te Februar 1848 tvende Tillæg, af hvilke Nr. 2 er saalydende: Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende kunne hvert nyt Aar kun 5 erholde Bolig in natura og det dermed forbundne Regensstipendium. De privilegerede Ansøgere, der ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde en maanedlig Huslejegodtgjørelse, der udgjør o. s. v.

Regensprovsten skulde hertil føje den Bemærkning, at de fleste af de privilegerede Alumner udnævntes paa 4 Aar, og at der altsaa ifølge Resolutionen under normale Forhold vilde findes 20 privilegerede Alumner paa Regensen, medens 80 Pladser vare forbeholdte andre Alumner. Om Forhandlingerne, som førte til Resolutionen skulde henvises til Univ. Aarb. f. 1882—83 S. 126—28 og f. 1885—86 S. 93—96 samt Rigsdagstidende 1883—84 Tillæg B. Sp. 490.

Med Hensyn til den hidtil fulgte Forstaaelse af den ovenfor citerede Del af Resolutionen af 1885 var han, idet han fornylig ved tilfældige Omstændigheder førtes ind paa en nærmere Undersøgelse af Resolutionens Tilblivelse, i dobbelt Retning kommen i Tvivl.

1. I Resolutionen af 1885 fandtes ingen udtrykkelig Bestemmelse

om det Tilfælde, at en privilegeret Alumnus afgaar i Utide f. Ex. opgiver Studiet forinden Stipendietidens Udløb. Han havde her fulgt følgende Forstaaelse, som fulgtes allerede ved hans Tiltrædelse som Regensprovst i 1896. Afgaar en privilegeret Alumnus i Utide, kan hans Plads besættes med en uprivilegeret, dog at det staaar aabent for en privilegeret Alumnus fra samme Aar at indtræde i den ledigblevne Plads strax eller senere ved given Lejlighed. Tages alene Hensyn til Resolutionens Ordlyd kunde det vel synes at være Meningen, at der ved den en Gang skete Udnævnelse af 5 privilegerede Alumner fra det paagjældende Aar var gjort endeligt op med disse, saa at en i Utide ledigbleven Plads ubetinget maatte tilfalde de uprivilegerede Alumner. Men under Sagens Behandling tog Finansudvalget, jfr. Rigsdagstidende 1883—84 Tillæg B. Sp. 490, det Forbehold — der formentlig sigter netop til indtrædende Vakancer — at man „anser det for billigt, at der gives de overtallige privilegerede Ansøgere Valget mellem Bolig in natura og den nævnte Huslejegodtgjørelse“, og den fornødne Bevilling paa Finansloven blev given i Henhold hertil, jfr. Univ. Aarb. f. 1882—83 S. 128.

Regensprovsten ansaa fremdeles i Henhold til det anførte den hidtil fulgte Forstaaelse for den rette. Men naar han dog var i nogen Tvivl, som han maatte ønske fjernet, skyldtes det den Omstændighed, at det i Anmærkningen til den paagjældende Bevilling paa Finansloven fremdeles hedder, at de privilegerede Ansøgere, som ved Resolutionen udelukkes fra at erholde Regensbolig, skulle nyde Huslejegodtgjørelse „saa længe Hindringen varede“. De understregede Ord, der ikke findes i Resolutionen af 1885, kunde synes at tyde paa, at der stedse skulde findes det normale Antal af privilegerede Ansøgere paa Regensen, eller med andre Ord, at man i Tilfælde af Vakance i Utide skulde indkalde en anden privilegeret Alumnus fra samme Aar til Regensbolig og berøve ham Huslejegodtgjørelsen, selv om han ikke ønskede denne Ombytning. Nu mente Regensprovsten ganske vist, at det ovenanførte oplyste, at de fremhævede Udtryk maatte forstaaes i Overensstemmelse med Finansudvalgets ovenfor omtalte Forbehold, se ogsaa Udtalelser i Aarbogen f. 1885—86 S. 94—95, saaledes, at Hindringens Bortfalden kun fik Betydning for de Alumner, der havde faaet Huslejegodtgjørelse, naar de ønskede at ombytte denne med Regensbolig. Men fuldt sikker var han ikke paa sin Forstaaelses Rigtighed; han havde en Fornemmelse af, at man under Forhandlingerne ikke fra de forskellige Sider havde forstaaet hinanden fuldstændig. Til yderligere Støtte for sin Opfattelse skulde han dog henlede Opmærksomheden paa, hvor ubilligt det vilde være at fremtvinge Ombytning af Huslejegodtgjørelse med Regensbolig. De, der havde faaet Huslejegodtgjørelse, vilde ofte i Tillid til at beholde denne, have arrangeret sig saaledes, at en Forandring vilde ramme dem føleligt. Særligt i det Tilfælde, at en Alumnus sent i sin Stipendietid, f. Ex. ved Udløbet af det tredie Aar, naar der var et Aar tilbage, opgav sit Studium, vilde den tvungne Indkaldelse til Regensbolig kunne virke ubilligt. En Alumnus fra samme Aar med Huslejegodtgjørelse vilde da være at indkalde. Men Bolig paa Regensen for ét Aar vilde, under de nuværende Forhold, som Erfaring havde vist, ifølge

den dermed nødvendigt forbundne Anskaffelse af Inventar, for mange være et saa tvivlsomt Gode, at de vilde foretrække at renoncere paa Stipendiet, hvad der dog ikke kunde antages tilsigtet. En anden Ulempe ved fremtvungen Ombytning vilde indtræde, naar Vakance indtraf i Slutningen af en Maaned. Den til Regensbolig Indkaldte vilde da ordentligvis være bunden som Lejer af en Privatbolig for den følgende Maaned. Og vilde man af Hensyn hertil først regne Indkaldelsen fra den efterfølgende Maaned, maatte en Regensbolig med tilhørende Stipendium staa vakant i en Maaned, hvilket vilde gaa ud over Regenskarlene, der lønnes af det med Regensboligen forbundne Stipendium.

Han maatte derfor anse det for ønskeligt, om Stipendiebestyrelsen vilde søge udvirket enten en Udtalelse fra Kirke- og Undervisningsministeriet, der fastslog den ovenfor udviklede Forstaaelse af Resolutionen af 1885, eller, om denne Forstaaelse ikke maatte blive anset for den rette, en Ændring i Resolutionen, der bragte denne i klar Overensstemmelse med den hidtil fulgte Forstaaelse. Dette vilde kunne ske saaledes, at der som dennes Slutningspunktum tilføjedes: „Bliver den en privilegeret Alumnus tillagte Regensbolig ledig i Utide, tillægges den vakante Plads en anden privilegeret Alumnus fra samme Aar, for saa vidt en saadan strax, eller senere ved Lejlighed, maatte ønske Regensbolig i Stedet for Huslejegodtgjørelse“.

Med Hensyn til Resultatet af den hidtil fulgte Praxis skulde oplyses, at der i Øjeblikket paa Regensen i Stedet for det normale Antal 20, fandtes 19 privilegerede Alumner, dog at en af disse paa Grund af Sygelighed var fraværende, men vilde faa den saaledes mistede Tid godtgjort senere.

2. Regensprovsten havde hidtil antaget, at Alumnerne ved det grønlandske Seminarium vare indbefattede under den ovenfor anførte Resolution af 11te December 1885, der uden nogen Begrænsning talte om „de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende“. Han havde følgelig opfattet Sagen saaledes, at Regensstipendiet maatte tillægges disse Alumner som Huslejegodtgjørelse, naar der allerede ved deres Udnævnelse forefandtes 5 privilegerede Alumner fra samme Aar med Regensbolig, og at de fremdeles maatte beholde Huslejegodtgjørelsen, indtil de, i det Tilfælde, at en af de privilegerede Pladser blev ledig paa Regensen, maatte ønske at erholde denne, se ovenfor under 1. Der havde hidtil ikke hos ham været nogen Tvivl om Rigtigheden af denne Forstaaelse; og at denne, eller i alt Fald en Regel, der førte til lignende Resultater, ogsaa var fulgt af hans Formand i Embedet som Regensprovst, fremgik deraf, at grønlandske Seminarialumner, som havde erholdt Huslejegodtgjørelse i Stedet for Regensbolig, i Regnskabsprotokollerne fandtes opførte med Huslejegodtgjørelse fra Halvaar til Halvaar uanset mellemkommende Vakancer. Men efter at han nu var bleven ført ind paa en nærmere Undersøgelse af de Forhandlinger, som affødte Resolutionen af 1885, var han kommen i nogen Tvivl om Forstaaelsens Rigtighed. Disse Forhandlinger syntes ham at vise, at man ved „privilegerede Studenter“ i Resolutionen kun havde tænkt paa de ifølge Reglement af 11te Februar 1848 § 4 privilegerede

Alumner. Og hans Opmærksomhed var bleven henledet paa en ham hidtil ubekjendt Forhandling, der fandtes gjengivet i Univ. Aarb. f. 1884—85 S. 117—19, under hvilken det af Stipendiebestyrelsen fandtes udtalt, at den Adgang, som var bleven tillagt de privilegerede Alumner til at erholde Huslejegodtgjørelse i Stedet for Regensbolig, ikke vedkom de grønlandske Seminariealumner. Han maatte herefter udbede sig Besked, om han fremdeles skulde følge den hidtil fulgte Forstaaelse, eller om han skulde opfatte Resolutionen af 1885 saaledes, at den ikke omfattede de grønlandske Alumner; i sidste Fald maatte han tillige have Besked om, hvorvidt Opgivelsen af den hidtil fulgte Regel skulde have tilbagevirkende Kraft for de allerede udnævnte Seminariealumner, der havde indrettet sig i Tillid til den. Han maatte indtrængende indstille til Stipendiebestyrelsen, at der, for saa vidt den hidtil fulgte Regel maatte findes at savne tilstrækkelig Hjemmel, søgtes udvirket Hjemmel for den.

De grønlandske Alumner udnævntes af Kirke- og Undervisningsministeriet efter Tid og Lejlighed; kun undtagelsesvis og rent tilfældigt vilde Udnævnelsen falde ved de almindelige Flyttetider for Regensen, 1ste September og 1ste Marts. Forlod man den hidtil fulgte Regel, vilde de, naar Vakance indtraadte paa Regensen, blive at indkalde til Regensbolig, men der vilde da kunne være hengaaet henimod et halvt Aar. Saa meget lettere vilde den under 1. omtalte Eventualitet kunne indtræde, at den resterende Stipendietid var saa kort, at det ikke kunde betale sig at flytte ind paa Regensen. Ogsaa maatte erindres de andre under 1. omtalte Ulemper ved tvungen Ombytning af Huslejegodtgjørelse med Regensbolig. Endvidere vilde Regensbolig undertiden passe mindre vel for Seminariealumnerne, nemlig for dem, der vare Kandidater. Deres Tarv vilde kunne kræve, at de kunde erholde Tilladelse til efter Omstændighederne at tage Bolig udenfor Kjøbenhavn hos eller i Nærheden af Lektor i det grønlandske Sprog eller hos andre Mænd, som havde særlige Forudsætninger for at kunne vejlede dem angaaende deres Virksomhed i Grønland.

Selv om man imidlertid ikke vilde lægge Vægt paa de Ulemper, som et Brud med den hidtil fulgte Regel vilde kunne medføre for Seminariealumnerne, forekom det ham, at Hensynet til de upriviligerede Alumner afgjørende maatte tale for at bibeholde den hidtil fulgte Regel. Der var overmaade stærk Trang til Regensbolig for de upriviligerede. I saa Henseende skulde blot nævnes, at af de til 1ste September 1902 udnævnte upriviligerede Alumner kunde ikke en eneste erholde Regensbeneficiet. Og der stod endda af tidligere udnævnte Kommunitetsalumner 5 tilbage, som endnu ikke havde kunnet erholde det af dem ansøgte Regensstipendium. Under saadanne Omstændigheder syntes det stærkt paakrævet at give Principet i Resolutionen saa vidt Anvendelse som muligt.

Han indstillede derfor til Stipendiebestyrelsen, at den, saafremt det maatte findes, at den hidtil fulgte Regel med Hensyn til de grønlandske Seminariealumners Huslejegodtgjørelse ikke havde fornøden Hjemmel, søgte denne udvirket. Resolutionen af 1885 vilde da være at ændre saaledes, at der efter Ordene: „Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende“ blev indskudt Ordene: „derunder indbefattet Alumnerne ved

det grønlandske Seminarium“. Subsidiært, for det Tilfælde, at tvungen Ombytning af Huslejegotgjørelse med Regensbolig for noget Tilfælde skulde blive anerkjendt, maatte han indstille, at saadan tvungen Ombytning i alt Fald kun skulde finde Sted ved de 2 aarlige almindelige Skifter paa Regensen. Herved vilde dog nogle af Ulemperne ved den tvungne Ombytning bortfalde.

Efter Stipendiebestyrelsens Anmodning afgav *Universitetets Kvæstor* under 10de Januar 1903 en Betænkning, hvori han gav følgende Oplysninger om Bevillingens Tilblivelse. Da Stipendiebestyrelsen ved Skrivelse til Konsistorium af 19de Juni 1883, jfr. Univ. Aarb. f. 1882—83 S. 126—28, gav Anledning til den senere i Finansloven for 1884—85 optagne Bevilling, blev det af Bestyrelsen begrundet, at det var paatrængende nødvendigt for Regensbeneficiets Vedkommende at træffe en Foranstaltning i de upriviligeredes Interesse i samme Retning som den, der ved Reglementet af 11te Februar 1848 var fastsat med Hensyn til Kommunitetsstipendiet, idet der forbeholdes de upriviligerede et vist Minimum af Pladser paa Regensen, medens de privilegerede, der herved maatte udelukkes, erholdt et Pengebeløb i Stedet for Bolig, altsaa som Huslejegotgjørelse. Det blev af Stipendiebestyrelsen tilføjet, at „en saadan Ordning allerede nu fremkom i flere ekstraordinære Tilfælde, saasom naar en privilegeret Ansøger meldte sig i Tiden mellem 2 Vakancer, eller naar en grønlandsk Missionsalumnus anmeldtes paa et lignende Tidspunkt“, Tilfælde, hvor Huslejegotgjørelsen utvivlsomt maatte blive at inddrage, saasnart Hindringen for den Paagjældendes Indflytning paa Regensen faldt bort. Idet Stipendiebestyrelsen formulerede den nye Bestemmelse, der ønskedes føjet til de hidtil gjældende Regler, var der da ogsaa givet denne nye Bestemmelse følgende Affattelse: „Overstiger paa en Gang Tallet af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende 20, skal Tallet af de Regenspladser, der kunne bortgives til upriviligerede Ansøgere, ikke derved formindskes. De privilegerede Ansøgere, som ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde, saa længe Hindringen varer, en maanedlig Huslejegotgjørelse af 20 Kr.“ At de upriviligerede Regensalumners Antal ikke blev mindre end 80, var altsaa det af Stipendiebestyrelsen udtalte Formaal, medens en Benyttelse af den Omstændighed, at en privilegeret Regensalumnus afgaar inden Udløbet af den Tid, for hvilken Regensbeneficiet er tilstaaet ham, til at forøge Antallet af de upriviligerede Regensalumnus til 81 og saaledes videre, vilde ligge udenfor det udtalte Formaal. Tværtimod blev i Stipendiebestyrelsens Forslag den privilegerede Ansøgers Huslejegotgjørelse indskrænket til at oppebæres, „saa længe Hindringen varer“, saaledes at der for ham med dennes Bortfalden maatte indtræde tvungen Indflytning paa Regensen, hvis han da overhovedet fremdeles vilde oppebære Regensbeneficiet, en Ordning, der ikke i sig selv kunde være paafaldende, eftersom Bolig paa Regensen maatte være den principale Form for dette Beneficium. Og ligesom det herefter maatte blive Stipendiebestyrelsen, der bestemte, hvilke privilegerede Ansøgere om Regensbeneficiet der vilde blive at henvise til, saa længe Hindringen for Indflytning paa Regensen varede, at nyde Hus-

lejegodtgjørelse, saaledes maatte det ogsaa blive Stipendiebestyrelsen, der, naar en af de paa Regensen indflyttede privilegerede Ansøgere opgav sit Beneficium, havde at udse den privilegerede Alumnus, der nu havde at ombytte Huslejegodtgjørelse med Bolig paa Regensen, — en Ordning, der ingenlunde vilde udelukke en billig Hensynstagen i Valget imellem disse privilegerede Alumner med Huslejegodtgjørelse.

I den Form, hvori Stipendiebestyrelsen havde foreslaaet den nye Bestemmelse affattet, blev denne opført i Finanslovforslaget for 1884—85 og der blev ikke, jfr. Rigsdagstidende for 1883—84 Tillæg B. Sp. 489—90, af Folkethingets Finansudvalg fremsat Forslag til en forandret Affattelse af Bestemmelsen, hvorimod det blev udtalt: „Udvalget skal ikke modsætte sig Forslaget, men anser det for billigt, at der gives de overtallige privilegerede Ansøgere Valget mellem Bolig in natura og den nævnte Huslejegodtgjørelse“. I sig selv vilde det ikke have været unaturligt at opfatte disse Ord saaledes, at ingen privilegeret Ansøger skulde kunne tvinges til at modtage Huslejegodtgjørelse i Stedet for Bolig paa Regensen, men derved vilde da ogsaa følge, at Principet om ubetinget at have 80 uprivilegerede Studerende boende paa Regensen maatte opgives, endog saaledes at et Ønske hos samtlige Aarets privilegerede Ansøgere om at opnaa Bolig paa Regensen maatte kunne bevirke, at det tidligere Misforhold imellem Antallet af privilegerede og uprivilegerede Alumner paa selve Regensen, uanset den nye Bevilling, forblev uforandret. Da nu dog Folkethingets Finansudvalg havde ladet det i Finanslovforslaget for 1884—85 fremsatte Princip om Antallet af 80 uprivilegerede Regensalumner som det mindste staa uforandret, syntes Stipendiebestyrelsen, da den, jfr. Univ. Aarb. f. 1885—86 S. 93—96, mente at burde udvirke et Tillæg til Reglement af 11te Februar 1848 i en kgl. Resolution, som kom til at indeholde en Forskrift for Anvendelsen af den nye Bevilling, med Rette at være gaaet ud fra, at der ikkun kunde tilkomme de overtallige privilegerede Ansøgere et Valg imellem Bolig in natura og Huslejegodtgjørelse, for saa vidt et saadant Valg kunne forenes med hint Princip. I Overensstemmelse med Stipendiebestyrelsens Ønske om, at den Anmærkning til Finanslovforslaget, hvorved den nye Bevilling var givet, „redigeres for at fyldestgøre baade det oprindelige Øjemed og den indførte Modifikation“, og efter det herom af Stipendiebestyrelsen fremsatte Forslag blev der da under 11te December 1885 — under Forudsætning af, at en tilsvarende Forandring i Finansbevillingen for 1886—87 maatte erholde Rigsdagens Samtykke — meddelt allerhøjest Stadfæstelse paa følgende Tillæg til Reglement for Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet af 11te Februar 1848: „Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende kunne hvert nyt Aar kun 5 erholde Bolig in natura og det dermed forbundne Regensstipendium. De privilegerede Ansøgere, der ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde en maanedlig Huslejegodtgjørelse, der i de 8 Maaneder fra Oktober til Maj Maaned inklusive udgjør 18 Kr. og i de 4 Maander fra Juni til September 14 Kr. Hvis det, efter at der er givet de privilegerede Ansøgere Valget mellem Bolig in natura og den nævnte Huslejegodtgjørelse, maatte vise sig nødvendigt,

bestemmes det af Bestyrelseskomiteen for Stipendievæsenet, hvilke 5 privilegerede Ansøgere Bolig in natura og det dermed forbundne Regensstipendium skal tildeles.“

I Anmærkningerne til Finansloven for 1886—87 blev der derefter søgt og ved Bevilling, jfr. Rigsdagstidende f. 1885—86 Tillæg B. Sp. 127—30, opnaaet en Forandring i Henhold til den anførte Resolution af 11te December 1885, hvorefter Bevillingen kom til at lyde saaledes: „Overstiger paa én Gang Tallet af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende 20, skal Tallet af de Regenspladser, der kunne bevilges til uprivilegerede Ansøgere, ikke herved formindskes. De privilegerede Ansøgere, som ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensstipendiet, nyde, saa længe Hindringen varer, en maanedlig Huslejegdøtgjørelse af indtil 20 Kr. Udgiften anslaaes til 2000 Kr.“ Den hele Forandring i Bevillingen, som Resolutionen af 1885 antoges at burde bevirke, var saaledes udtrykkeligt indskrænket til at bestaa i at tilføje Ordet „indtil“ førend „20 Kr.“

En nærmere Tilslutning til Udtryksmaaden i Resolutionen af 1885 blev imidlertid søgt og ved Bevilling opnaaet i Finanslovforslaget for 1887—88, jfr. Rigsdagstidende 1886—87 Tillæg A. Sp. 779—82, hvori det er meddelt i Henseende til Kommunitetets Udgiftspost 1. a. „Afdelingen er opført ligesom i Finanslovforslaget for 1886—87, dog at Texten er affattet i Overenstemmelse med den i Rigsdagstidende 1885—86 Tillæg B. Sp. 127—30 Nr. 27,3 anførte kgl. Resolution af 11te December 1885, særlig saaledes at der er tilføjet Ordet „indtil“ førend „20 Kr.“ Bevillingen i Finansloven for 1887—88 kom herefter til at lyde saaledes: „Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende kunne hvert nyt Aar kun 5 erholde Bolig in natura og det dermed forbundne Regensbeneficium. De privilegerede Ansøgere, som ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde, saa længe Hindringen varer, en maanedlig Huslejegdøtgjørelse af indtil 20 Kr. Udgiften herved anslaaes til 2000 Kr.“

Siden 1887—88 var denne Bevilling ved Finansloven for 1901—1902 undergaaet den Forandring, at „indtil 20 Kr.“ var rettet til „indtil 22 Kr.“, og at Bevillingens anslaaede Totalbeløb, der allerede tidligere som utilstrækkelig var forhøjet til 5500 Kr., yderligere var blevet forhøjet til 7600 Kr.

Ved Spørgsmaalet om denne Bevillings Omfang vilde det ikke kunne overses, at Oppebærelsen af Huslejegdøtgjørelse kun var bevilget, *saa længe Hindringen varer*, nemlig Hindringen for at erholde Bolig paa Regensen. Vel fandtes disse Ord „saa længe Hindringen varer“ ikke i Resolutionen af 1885, men — hvilken Tanke der end havde været forbundet med denne Udeladelse i Resolutionen — kunne denne Omstændighed ikke i mindste Maade rokke Betydningen af, at disse Ord findes i Bevillingen selv. Heller ikke var der iøvrigt nogen Grund til at antage, at der under de foran gjengivne Forhandlinger havde været nogen Tanke om ved Udeladelse af disse, oprindeligt af Stipendiebestyrelsen foreslaaede Ord at søge opnaaet en Udvidelse af Bevillingens Omfang udover, hvad Stipendie-

bestyrelsen oprindelig tilsigtede. Heller ikke i de foran opførte Steder i Universitetets Aarbøger havde Kvæstor kunnet finde nogen Antydning af, at Overvejelsen var gaaet udover den idelig tilbagevendende Bortgivelse af Regensbeneficiet til det særlige, kun mulige Tilfælde, at en privilegeret Alumnus med Bolig paa Regensen fratræder inden Udløbet af den Tid, for hvilken Regensbeneficiet er tillagt ham. Der kunde overhovedet ikke være Grund til at antage, at der var tænkt opnaaet en større Bevilling, end selve det opstillede Formaal for Bevillingen krævede. Men dette Formaal havde været, at Tallet af de paa Regensen boende upriviligerede Regensalumni normalt i det mindste skulde være 80, hvortil svarede et Antal af 20 paa Regensen boende privilegerede Alumner. Dersom da en af disse privilegerede Alumner fratraadte inden Udløbet af den Tid, for hvilken Regensbeneficiet var tillagt ham, vilde Indflytningen af en privilegeret Alumnus, som hidtil havde havt Huslejegodtgjørelse, i den ledigblevne Plads, og derved en Besparelse af hans Huslejegodtgjørelse, være en med foranførte Fordeling af Regenspladser stemmende Ordning, hvorimod Indtrædelsen af en upriviligeret Ansøger i den ledige Regensplads, naar dog en privilegeret Alumnus havdes til Indtræden i denne, vilde forøge Antallet af de paa Regensen boende upriviligerede Alumner udover det i saa Fald ved Bevillingen tilsigtede Antal af 80. Og dersom det herimod indvendtes, at en Indflytning i dette Tilfælde af en privilegeret Alumnus, som hidtil havde havt Huslejegodtgjørelse, muligvis kun kunde opnaas ved Tvang, maatte det erindres, at det var Regensbeneficiets egentlige Væsen at blive oppebaaret i Form af Bolig paa Regensen og dermed en Deltagen i Regenslivet, og at en Tvang til at flytte ind paa Regensen ogsaa i Resolutionen af 1885 var forudsat at kunne indtræde. Men hvorledes man nu end maatte mene om de her fremsatte Grunde til ikke at uddrage nogen Slutning af den Omstændighed, at Resolutionen af 1885 ikke havde medtaget Ordene „saalænge Hindringen varer“, var det givet, at disse Ord vare bevarede i Bevillingen, og at derfor enhver Udredelse af Huslejegodtgjørelse til en privilegeret Alumnus ikke blot, saa længe Hindringen varede, men ogsaa, efter at den var faldet bort, havde været uden Hjemmel i Bevillingen. Heri kunde intet forandres ved de denne vedrørende Udtalelser, som vare fremkomne under tidligere Forhandlinger, og heller ikke ved nye Synspunkter, som maatte blive fremsatte i denne Sag, saa længe Bevillingen dog bestod uforandret.

Naar der nu spurgtes om, hvorledes den bestaaende Bevilling burde bringes til Anvendelse i det Tilfælde, at en privilegeret Regensalumnus med Bolig paa Regensen fratræder inden Udløbet af den Tid, for hvilken Regensbeneficiet er tillagt ham, maatte det vistnok erkjendes, at Resolutionen af 1885, som er bestemmende for den administrative Iværksættelse af foranførte Bevilling, ikke indeholdt nogen udtrykkelig Bestemmelse netop for dette Tilfælde, idet Resolutionen ikkun foreskriver Fremgangsmaaden ved den sædvanlige Bortgivelse af Regensbeneficiet til privilegerede Ansøgere. Fra denne sædvanlige Fremgangsmaade maatte derfor sluttes til den Fremgangsmaade, der blev at følge i usædvanlige Tilfælde, derunder det her fremdragne. Det forekom da Kvæstor, at der her burde

ske en Henvendelse til samtlige privilegerede Regensalunner fra samme Aar med Huslejegodtgjørelse om, hvorvidt de ønskede at indtræde i den ledigblevne Regensplads, saaledes at Stipendiebestyrelsen bestemte, hvilken af dem Regenspladsen skulde tildeles, dersom enten flere af dem eller ingen af dem havde saadant Ønske, og at derfor den ledigblevne Regensplads ubetinget blev besat med en privilegeret Regensalumnus for samme Aar med Huslejegodtgjørelse, hvis en saadan overhovedet var til. Af Regensprovstens Andragende fremgik det imidlertid, at en saadan Fremgangsmaade ikke var anvendt, idet det Principale herefter syntes at være, at den ledige Regensplads besattes med en uprivilegeret, dog at det stod aabent for en privilegeret Alumnus fra samme Aar — der altsaa hidtil havde havt Huslejegodtgjørelse — at indtræde i den ledigblevne Plads strax eller senere ved given Lejlighed. At det var den privilegerede Alumnus, der maatte tage Initiativet for at komme ind paa Regensen, var i hvert Fald foreneligt med disse Ord, og, naar det, han opnaaede ved at rejse Spørgsmaalet om sin Indflytning paa Regensen, var, at en saadan Indflytning stod ham aaben strax eller senere ved given Lejlighed, kunde Kvæstor ikke forstaa dette anderledes end, at hans Ret ikke var at komme ind nu, da Lejligheden var der, men kun den, at han kunde komme ind senere ved given Lejlighed, — saafremt da en anden Lejlighed nogensinde senere maatte komme.

Idet Regensprovsten i sit Andragende var kommet ind paa at fremføre Grunde for at opretholde denne Fremgangsmaade, var der af ham henvist til Omstændigheder, der ikke tidligere vare oplyste, men som vistnok nøje maatte overvejes ved Ordningen af denne Sag. Om Kvæstor end maatte fastholde foranførte Bemærkninger om, at Bevillingens Ord, „saa længe Hindringen varer“ kunde nødvendiggjøre en tvungen Indflytning paa Regensen af en privilegeret Alumnus med Huslejegodtgjørelse, — en Tvang, som i sig selv ikke kunde være stødende, eftersom det jo dog hørte til Regensbeneficiets egentlige Væsen, at det giver Bolig paa selve Regensen — maatte Kvæstor erkjende, at en saadan Tvang i dette bestemte Tilfælde efter det af Regensprovsten oplyste vilde kunne stille sig enten som upraktisk eller overfor den privilegerede Alumnus, der hidtil havde oppebaaret Huslejegodtgjørelse, som ubillig. Naar saaledes det Tidspunkt, da det kunde paalægges en anden Alumnus at flytte ind paa Regensen, faldt efter Midten af en Maaned, vilde denne Alumnus ikke faa Tid til at opsiges sin Lejlighed udenfor Regensen. Dersom man da, hvad der i Henhold til den nugældende Bevilling vistnok vilde være rigtigt, imødekom ham ved at indrømme, at Hindringen for hans Indflytning paa Regensen varede en Maaned endnu, og fremdeles for denne Maaned gav ham Huslejegodtgjørelse, vilde Regenslejligheden komme til at henstaa ledig i samme Maaned, saaledes at det sparede Regensstipendium for Maaneden, 10 Kr., delvis vilde opveje Udgiften til Maanedens Huslejegodtgjørelse. Det maatte dog vistnok alligevel erkjendes, at det at have en ledig Lejlighed paa Regensen, om ogsaa kun for en Maaned, vilde være upraktisk under den nuværende Trang til Regensbeneficiets fulde Anvendelse, og heri turde der være en tilstrækkelig Grund til at

ønske en forandret Ordning paa dette Punkt, endog ganske bortset fra det af Regensprovsten anførte Tab for Regenskarlene, som en Regensboligs Ledighed i en Maaned vilde medføre. Dersom fremdeles den privilegerede Alumnus med Huslejegotgjørelse, der, som det foran var forudsat, indkaldtes til at tage Bolig paa Regensen, havde en møbleret Lejlighed og kun havde en mindre Del af sin Stipendietid tilbage, vilde han blive nødsaget til at anskaffe Inventarium til den ham for en kortere Tid tillagte Regenslejlighed, medens en saadan Anskaffelse egentlig kun passede sammen med, at han allerede i Begyndelsen af sin Stipendietid fik Bolig paa Regensen. I det hele forekom det Kvæstor, at der til disse af Regensprovsten fremdragne særlige Tilfælde kunde føjes den almindelige Betragtning, at naar en privilegeret Alumnus, med eller mod sin Villie, var kommen ind paa at oppebære Huslejegotgjørelse og derigjennem havde opnaaet det nu til Dags eftertragede Eneværelse, kunde der i den Forandring, som han blev tvungen ind paa ved at flytte ind paa Regensen, være netop for den flittige Privilegerede en Haardhed, som man maatte ønske sig befriet for at udvise.

Med Hensyn til Regensprovstens Bemærkninger om, hvorledes de forommeldte Forhold burde søges ordnede, bemærkede Kvæstor, at den Uoverensstemmelse, der var mellem Regensprovstens og den i hans Erklæring fremsatte Opfattelse af Berettigelsen til den hidtil anvendte Fremgangsmaade, havde sin naturlige Forklaring i den Maade, hvorpaa Undersøgelsen var anlagt. Det var maaske nærliggende, at Regensprovsten gik ud fra Resolutionen af 1885 som den Bestemmelse, der i Administrationen skulde følges, men det forekom Kvæstor, at der herved var fremkommet en Miskjendelse af den afgjørende Betydning for Spørgsmaalet om en Bevillings Omfang, som Affattelsen af selve Bevillingen maatte have. Særlig turde han i Henseende til den i Regensprovstens Andragende fremtrædende Opfattelse af Folkethingets Finansudvalgs Udtalelse i Rigsdagstidende 1883—84 Tillæg B. Sp. 489—90 som sigtende til det fremdragne særlige Tilfælde haabe at have godtgjort ved foranstaaende historiske Gjengivelse af Forholdets Udvikling, at Finansudvalget ikke kunde antages at have ført sin Overvejelse udover den Rigsdagen forebragte sædvanlige Bortgivelse af Regensbeneficiet, ligesaa lidt som Stipendiebestyrelsen selv i de paagjældende Forhandlinger forud for Resolutionen af 1885 var gaaet udover hin sædvanlige Stipendiebortgivelse.

Da det ikke var Bevillingen, hvori Ordene „saa længe Hindringen varer“ endnu, som bestandig tidligere, ere optagne, men det var Resolutionen af 1885, paa hvilken Regensprovsten væsentligt havde rettet Blikket, var hermed fulgt, at den Bestemmelse, hvorved han havde tænkt sig den hidtilværende Usikkerhed i Fremgangsmaaden afhjulpet, af ham var tænkt som en Tilføjelse til den kgl. Resolution. Af de foranførte Bemærkninger vilde det tilstrækkelig fremgaa, at Kvæstor kun igjennem en Forandring i selve Bevillingen kunde tænke sig opnaaet en Udvidelse af dennes nuværende Omfang. Allerede heraf vilde da kunne følge en Redaktionsforandring i den nye Bestemmelse, der af Regensprovsten var formuleret saaledes: „Bliver den en privilegeret Alumnus tillagte Regensbolig ledig

i Utide, tillægges den vakante Plads en anden privilegeret Alumnus fra samme Aar, for saa vidt en saadan strax, eller senere ved given Lejlighed, maatte ønske Regensbolig i Stedet for Huslejgoddgjørelse“.

I formel Hensende havde Kvæstor at indvende mod denne Affattelse, at Ordene „i Utide“ — bortset fra, at de kunde forstaas, som om der var foregaaet noget dadelværdigt, hvilket ikke behøvede at være Tilfældet — i sig selv kunde tænkes at være rettede alene paa en Regensboligs Ledigbliven imellem de to sædvanlige Bortgivelser af Regensbeneficiet, og ikke paa en Ledigbliven paa disse Skiftetider selv, medens de anførte Udtryk vare at forstaa om en Ledigbliven i det hele inden Udløbet af den Tid, for hvilken Regensbeneficiet var tillagt den Paagjældende. Dernæst maatte Kvæstor mene, at „den vakante Plads“ for at kunne tillægges en privilegeret Alumnus fra samme Aar med Huslejgoddgjørelse maatte tillægges ham strax og, naar den først var besat med en anden, ikke kunde tillægges ham senere, hvorimod han for senere ved given Lejlighed at komme ind paa Regensen maatte afvente, om der overhovedet blev en ny Plads ledig. Heller ikke i Realiteten syntes den saaledes formulerede Bestemmelse at være udførlig nok overfor de rejste Spørgsmaal, i hvilken Henseende der skulde gøres opmærksom paa, at Vanskeligheden med den privilegerede Alumnus med Huslejgoddgjørelse, der ikke fik Tid til at opsiges sin Lejlighed, fremdeles vilde henstaa uløst. Og dog forekom det Kvæstor, at der kunde være en Anledning til overfor Rigsdagen at udpræge Bestemmelsen som en videre Udførelse af det Billighedshensyn mod de privilegerede Alumner, der i sin Tid blev gjort gjældende for Rigsdagen, saaledes altsaa, at de, hvis de ønskede at beholde Huslejgoddgjørelsen, kunde faa dette Ønske opfyldt, men at de ogsaa, hvis de ønskede ved given Lejlighed at ombytte Huslejgoddgjørelse med Regensbolig, kunde være paa det rene med, hvordan og hvornaar de havde at fremsætte dette Ønske. At den foreslaaede Bestemmelse blev et fyldigt Udtryk for en Hensynstagen til Rigsdagen paa det Punkt, i hvilket denne selv havde taget Initiativet, vilde sikkert være heldigt her, hvor Talen var om en ikke ringe Bevilling, idet den var anslaaet til 7600 Kr., men i 1901—1902 gik op til 9424 Kr.

Til Opnaaelse af en ny Bestemmelse i forommeldte Henseende henstillede Kvæstor til Overvejelse, at der til Ministeriet skete en Henvendelse om i den nuværende Bevilling at foreslaa Rigsdagen at indsætte efter Ordene „saa længe Hindringen varer“ følgende Ord: „— og kunne, efter at Hindringen er bortfalden, efter eget Valg beholde —“, saaledes at Bevillingen i sin Helhed kom til at lyde saaledes: „Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende kunne hvert nyt Aar kun 5 erholde Bolig in natura og det dermed forbundne Regensstipendium. De privilegerede Ansøgere, som ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde, saa længe Hindringen varer, — og kunne, efter at Hindringen er bortfaldet, efter eget Valg beholde — en maanedlig Huslejgoddgjørelse af indtil 22 Kr. Udgiften herved anslaaes til 7600 Kr.“

I Forbindelse med Fremsættelse af dette Forslag for Rigsdagen vilde

det være at meddele denne, at det var Hensigten at søge den administrative Gjennemførelse af den nye Bestemmelse fastsat i Tilslutning til kgl. Resolution af 11te December 1885 ved en ny kgl. Resolution, lydende saaledes: „Dersom en til at nyde Regensbeneficiet privilegeret Studerende, der har faaet Bolig in natura, fratræder inden Udløbet af den Tid, for hvilken Regensbeneficiet er tillagt ham, er den saaledes ledigblevne Bolig paa Regensen og det dermed forbundne Regensstipendium at tildele en privilegeret Studerende fra samme Aar, der i Henhold til kgl. Resolution af 11te December 1885 har faaet Huslejegotgjørelse, saafremt der fra ham foreligger en Erklæring om, at han ønsker at ombytte denne med Bolig in natura — nærmere saaledes, at der ved Siden af Regensbeneficiet i Form af Bolig in natura med Regensstipendium efter Omstændighederne kan tillægges ham Huslejegotgjørelse for en Maaned endnu i det Tilfælde, at han ikke faar Tid til sædvanlig Opsigelse af sin Lejlighed. Foreligger der saadanne Erklæringer fra flere, bestemmes det af Bestyrelseskomiteen for Stipendievæsenet, hvilken af dem Bolig paa Regensen og det dermed forbundne Regensstipendium skal tildeles. Saafremt derimod ingen saadan Erklæring foreligger, kan Boligen paa Regensen med Regensstipendium tildeles en uprivilegeret Ansøger.“

Tanken med den her foreslaaede Ordning var at fjerne al Omstændighed i at udfinde de privilegerede Alumner med Huslejegotgjørelse, der ved den givne Lejlighed maatte ønske i Stedet derfor at faa Bolig paa Regensen, en Omstændighed, der bl. a. kunde faa den Betydning, at det blev for sent for dem at opsigte deres Lejligheder med sædvanlig Varsel, og at derfor en Maanedes Huslejegotgjørelse blev at tilvejebringe — men dog sikre dem en Opfyldelse saavidt som muligt af deres Ønske, saafremt de strax ved Tiltrædelsen af Huslejegotgjørelsen eller senere havde afgivet en Erklæring om at have dette Ønske. Den mulige Fordel for de uprivilegerede Ansøgere ved den foreslaaede Ordning syntes ikke blot at burde underforstaas, men burde have sit Udtryk i selve Bestemmelsen.

I Forbindelse med det foran behandlede Spørgsmaal havde Regensprovsten udbedt sig en Afgjørelse for et andet Spørgsmaal angaaende Bevillingens Omfang, nemlig om, hvorvidt den i Bevillingen anvendte Betegnelse „de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende“ omfattede dem, der i Henhold til kgl. Reskript af 8de Marts 1737 som grønlandske Seminarister skulle antages til Kost og Kammer paa Regensen. Allerede naar denne Bestemmelse sammenholdtes med den af Hans Egede forud indgivne Memorial (se Reskript af 8de Februar 1737), vilde det fremgaa, at det netop var en Nedsættelse af de ordinære Regenspladsers Antal i Missionens Interesse, hvorpaa det kongelige Tilsagn gik ud. At disse grønlandske Missions-Alumner hørte ind under „de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende“, skulde saaledes synes at være uomtvisteligt, og hermed stemmede ogsaa den hidtil fulgte Fremgangsmaade. Allerede da Stipendiebestyrelsen ved Skrivelse til Konsistorium af 19de Juni 1883, jfr. Univ. Aarb. f. 1882—83 S. 126—28, gav Anledning til den i Finansloven for 1884—85 optagne Bevilling af Husleje-

godtgjørelser, blev det, som foran anført, af Stipendiebestyrelsen oplyst, at „en saadan Ordning allerede nu forelaa i flere extraordinære Tilfælde, saasom naar en privilegeret Ansøger meldte sig i Tiden mellem 2 Vakancer, eller naar en grønlandsk Missionsalumnus anmeldtes paa et lignende Tidspunkt.“ At en saadan Ordning ogsaa for de grønlandske Missionsalumnus Vedkommende var Ministeriet bekjendt og blev billiget af dette, vilde fremgaa af Ministeriets Resolution af 22de Februar 1883, jfr. Univ. Aarb. f. 1882—83 S. 126. Senere syntes efter Regensprovstens Oplysninger den Fremgangsmaade at give de grønlandske Missionsalumnus Del i Huslejegodtgjørelserne stadig at være fortsat, og der var nu eller havde dog i alt Fald for nylig været 3 grønlandske Alumner med Huslejegodtgjørelse. Det af Regensprovsten fremsatte Spørgsmaal havde imidlertid sin Anledning i den Udtalelse fra Stipendiebestyrelsen, med hvilken Regensprovsten ikke tidligere har været kjendt.

I det i Univ. Aarb. f. 1884—85 S. 117—19 ommeldte Tilfælde — hvori en grønlandsk Alumnus, der med egen Villie havde opgivet sit Regensbeneficium, ansøgte om Erstatning i Form af Huslejegodtgjørelse for den Regensbolig, han havde fraflyttet, med dertil hørende Regensstipendium — var det vistnok i Realiteten velbegrundet, at en saadan Erstatning blev fraraadet. Da nemlig den i 1884—85 udtraadte Bevilling under visse Omstændigheder af Huslejegodtgjørelser for de til at nyde Regensbeneficium privilegerede Studerende ifølge dens foranførte Text i Finansloven var bestemt for de privilegerede Ansøgere, for saa vidt de ved deres Antal udover 20 vare bleve udelukkede fra at erholde Regensbeneficium, kunde Bevillingen ikke finde Anvendelse paa den daværende Ansøger, der netop ikke var blevet udelukket fra Regensbeneficium, men efter eget Skjøn over, hvad der var ham tjenligst, havde fraflyttet sin Bolig paa Regensen. Ifølge den ovenfor anførte Univ. Aarb. var imidlertid Stipendiebestyrelsens Udtalelse videregaaende, idet den indeholdt følgende: „Den Adgang, som ved Finansloven for 1884—85, jfr. Anmærkningerne til Kommunitetets Budget i Forbindelse med Udvalgsbetænkningen (Rigsdagstidende 1883—84 Tillæg B. Sp. 490) var blevet tillagt de i Henhold til Reglement af 11te Februar 1848 § 4, jfr. § 9, privilegerede Ansøgere om Kommunitetsstipendium og Regensbeneficium til under visse Forudsætninger at vælge Huslejegodtgjørelse i Stedet for det sidstnævnte Beneficium, vedkom ikke de grønlandske Alumner, og kunde allerede af den Grund ikke finde Anvendelse her, ganske bortset fra, at hin Adgang ikke kunde benyttes af dem, der havde givet Afkald paa Regensbeneficium.“

Naar Regensprovsten i denne Henseende i sit Andragende havde anført, at Forhandlingerne forud for den kgl. Resolution af 11te December 1885 — der ligesom Bevillingen betegnede „de til at nyde Regensbeneficium privilegerede Studerende“ som dem, for hvilke Bevillingen var givet — syntes at vise, at man ved „privilegerede Studerende“ i Resolutionen kun havde tænkt paa de ifølge Reglement af 11te Februar 1848 § 4 privilegerede, kunde Kvæstor ikke tiltræde denne Opfattelse. Disse Forhandlinger havde, se Univ. Aarb. f. 1882—83 S. 127, netop medtaget de grøn-

landske Alumner som allerede hidtil i et bestemt Tilfælde nydende Huslejegodtgjørelse, og det uden nogen Antydning af, at den tilsigtede Fastsættelse af bestemte Regler for Huslejegodtgjørelsen ikke ogsaa skulde medtage disse Alumner, men tværtimod berøve dem et Gode, hvori de hidtil havde havt Del. Og, selv om det maatte have forholdt sig saaledes, at hine Forhandlinger ikke indeholdt noget om de grønlandske Alumner, vilde dette ikke have havt noget at betyde overfor den Betragtning, at selve det Formaal i de upriviligerede Ansøgers Interesse, som tilsigtedes opnaaet ved Bevillingen i Finansloven for 1884—85, væsentlig vilde have lidt under den Omstændighed, at de grønlandske Alumner ikke vare blevne medtagne under Anvendelsen af denne Bevilling. At de grønlandske Alumner endnu bestandig havde Privilegium paa selve Regensbeneficiet, vel ikke i Henhold til Reglement af 11te Februar 1848 § 4, jfr. § 9, dog at sammenholde med Reglementets § 15 — men derimod ifølge kgl. Reskript af 8de Marts 1737, det havde nemlig aldrig været underkastet nogen Tvivl. Hvis man da ikke ligefrem heraf vilde slutte, at de bleve at medtage under „de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende“, til hvilke Huslejegodtgjørelse under visse Forudsætninger kunde gives, maatte man respektere de grønlandske Missionsalumners Privilegium til selve Regensboligen, og der vilde ikke i Huslejegodtgjørelsen være et Middel til at holde dem borte til Fordel for upriviligerede Ansøgere. Heraf vilde under de nu tilstedeværende Forhold, da der, som foran bemærket, uddeltes Huslejegodtgjørelse til 3 grønlandske Alumner følge, at disse vilde have været at anbringe paa selve Regensen. Dermed vilde da atter være fulgt en tilsvarende Forøgelse af Tallet paa upriviligerede Kommunitetsalumner, der ønskede at komme ind paa Regensen, men ikke havde kunnet opnaa dette, og om hvilke Regensprovsten havde oplyst, at af de til 1ste September 1902 udnævnte upriviligerede Alumner, ikke en eneste kunde erholde Regensbeneficiet, medens der endda af tidligere udnævnte Kommunitetsalumner var 5 tilbage uden Regensbeneficium.

Overfor den af Stipendiebestyrelsen i Efteraaret 1884 fremsatte Opfattelse af det her omhandlede Spørgsmaal havde Regensprovsten, der indstændig tilraadede en Bevarelse af den hidtil fulgte Fremgangsmaade, foreslaaet Resolutionen af 1885 ændret saaledes, at der efter Ordene „Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende“ blev indskudt Ordene „derunder indbefattet ogsaa Alumnerne ved det grønlandske Seminarium“. Dette Forslag kunde Kvæstor tiltræde, dog kun som en Redaktionsændring, der sigtede til at hæve enhver Tvivl, og for at dette Øjemed tilfulde kunde blive naaet, foreslaaet optaget i selve Bevillingen. Dersom nemlig dennes Omfang virkelig maatte være at opfatte saaledes, at de grønlandske Alumner ikke hørte ind under dette, vilde dette Omfang ikke kunne udvides ved en kgl. Resolution.

Kvæstor henstillede, at der til 3die Behandling i Folkethinget af Finanslovforslaget for 1903—1904 blev stillet et Ændringsforslag om i Anmærkningerne til den under Kommunitetets Udgiftspost 1. a., Regensstipendiet opførte anslaaede Bevilling til Huslejegodtgjørelser at indsætte efter Begyndelsesordene „af de til at nyde Regensstipendiet privilegerede

Studerende“ følgende Ord: „derunder indbefattet Alumnerne ved det grønlandske Seminarium“, samt efter Ordene „saa længe Hindringen varer“ følgende Ord: „— og kunne, efter at Hindringen er bortfalden, efter eget Valg beholde —“. Tillige henstillede Kvæstor, at der i Forbindelse med Fremsættelsen af dette Forslag for Rigsdagen søgtes udvirket en Meddelelse til denne om, at det var Hensigten at søge den administrative Gjennemførelse af den nye Bestemmelse fastsat i Tilslutning til den Rigsdagen, jfr. Rigsdagstidende 1885—86 Tillæg B. Sp. 127—30, meddelte kgl. Resolution af 11te December 1885 ved en ny kgl. Resolution, der foruden en Tilkjendegivelse af den nye Bestemmelser Affattelse havde følgende Indhold: „Dersom en til at nyde Regensbeneficiet privilegeret Studerende, der har faaet Bolig in natura, fratræder inden Udløbet af den Tid, for hvilken Regensbeneficiet er tillagt ham, er den saaledes ledigblevne Bolig paa Regensen og det dermed forbundne Regensstipendium at tildele en privilegeret Studerende fra samme Aar, der i Henhold til kgl. Resolution af 11te December 1885 har faaet Huslejegodtgjørelse, saafremt der fra ham foreligger en Erklæring om, at han ønsker at ombytte denne med Bolig in natura, — nærmere saaledes, at der ved Siden af Regensbeneficiet i Form af Bolig in natura med Regensstipendium efter Omstændighederne kan tillægges ham Huslejegodtgjørelse for en Maaned endnu i det Tilfælde, at han ikke faar Tid til sædvanlig Opsigelse af sin Lejlighed. Foreligger der saadanne Erklæringer fra flere, bestemmes det af Bestyrelseskomiteen for Stipendievæsenet, hvilken af dem Bolig paa Regensen og det dermed forbundne Regensstipendium skal tildeles. Saafremt derimod ingen saadan Erklæring foreligger, kan Boligen paa Regensen med Regensstipendium tildeles en uprivilegeret Ansøger.“

Efter at Sagen med Stipendiebestyrelsens Skrivelse af 16de Januar 1903 under 23de s. M. af Konsistorium var indsendt til Ministeriet, meddelte *Ministeriet* under 10de Februar s. A. Konsistorium, „at man billiger den af Regensprovsten hidtil fulgte Fremgangsmaade, hvorefter i Henhold til kgl. Resolution af 11te December 1885 de privilegerede Ansøgere til Regensbeneficiet, som ikke kunne erholde Regensbolig og derfor i Stedet for oppebære Huslejegodtgjørelse, vedblive hermed, selv om senere Hindringen for at de kunne erholde Bolig paa Regensen bortfalder, medmindre de Paagjældende selv ønske at ombytte Huslejegodtgjørelsen med Regensbolig, samt at man med Regensprovsten er enig i, at Alumnerne ved det grønlandske Seminarium ere indbefattede under Udtrykket i den ovennævnte kgl. Resolution af 11te December 1885: „de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende“.

I *Finanslovsforslaget* for 1904—1905, jfr. Rigsdagstidende 1903—1904 Tillæg A. Sp. 1069—72, blev Anmærkningen til Kommunitetets Udgiftspost 1. a., Regensstipendiet, affattet saaledes: „Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende, derunder indbefattet Alumnerne ved det grønlandske Seminarium, kunne hvert Aar kun 5 erholde Bolig in natura og det dermed forbundne Regensstipendium. De privilegerede Ansøgere, som ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde, saa længe Hindringen varer — og kunne, efter at

Hindringen er bortfalden, efter eget Valg beholde — en maanedlig Huslejegodtgjørelse af indtil 22 Kr. Udgiften herved anslaaes til 7600 Kr.“ Der blev i denne Anledning bemærket følgende: „I Bevillingens Text, saaledes som den her er forandret, er dels udtrykt, at Alumnerne ved det grønlandske Seminarium ere indbefattede under de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede Studerende, dels er der givet et fyldigt Udtryk for det Valg mellem Bolig in natura og Huslejegodtgjørelse, der i Tilslutning til Rigsdagstidende for 1883—84 Tillæg B. Sp. 489—90 er givet de over-tallige privilegerede Ansøgere.“

b. Forskjellige Afgjørelser.

Ifølge Reglement for Regensbeneficiet og Kommunitetsstipendiet af 11te Februar 1848 § 4 Nr. 3 ere „tvende af de Studerende, som hidkomme til Universitetet fra Frederiksborg lærde Skole, under Forudsætning af, at de ved Examen artium eller Afgangsexamen have opnaaet Laudabilis eller første Karakter, berettigede til strax at nyde Kommunitet og Regens“. Under 20de September 1902 fandt Stipendiebestyrelsen sig foranlediget til af følgende Grunde at andrage hos Ministeriet om Tilladelse til at afvige fra denne Bestemmelse. Medens der i Almindelighed havde været et stort Antal kvalificerede Ansøgere, der konkurrerede om disse to privilegerede Pladser, og Valget mellem de to, der skulde foretrækkes, ofte kunde være meget vanskeligt, stillede Forholdet sig ved den da forestaaende Bortgivelse af Kommunitetsstipendiet saaledes, at der i Sommeren 1902 kun var *en* af de fra Frederiksborg Skole dimitterede 4 Studenter med første Karakter, der søgte om Stipendiet — de andre 3 Studenter ønskede paa Grund af særlig gunstige Formueforhold ikke Stipendiet —, og Privilegiet med Hensyn til den ene Plads vilde saaledes ikke kunne komme nogen kvalificeret Ansøger til gode. Helt anderledes stillede Sagen sig i 1899, da der var 7 Studenter med første Karakter fra den nævnte Skole, og mange i høj Grad kvalificerede Ansøgere om de privilegerede Pladser maatte forbigaaes. Af disse sidste Ansøgere fik en med Ministeriets Tilladelse af 19de September 1901 tildelt en af de privilegerede Pladser for 1901, da kun en privilegeret Ansøger meldte sig, medens nu atter to af Studenterne fra 1899 søgte om Kommunitetet. Det vilde være meget ønskeligt, om en af disse Ansøgere kunde hjælpes med den privilegerede Plads, der ikke kunde besættes med nogen Student fra 1902. En saadan Afgjørelse laa vel udenfor Ordene i Reglementets Bestemmelse, men var tidligere bleven bevilget af Ministeriet ved Skrivelser af 24de September 1887, 14de September 1898 og 21de September 1901, jfr. Univ. Aarb. f. 1887—88 S. 368—69, f. 1898—99 S. 102—3 og f. 1901—1902 S. 98, i hvilke Tilfælde Stipendiebestyrelsen havde henledet Opmærksomheden paa, at man ved at udvide Bestemmelsen i Reglementet til at give Ansøgere, dengang henholdsvis fra 1886, 1897 og 1899, Ret til at konkurrere ikke traadte nogen Berettigedes Krav i Vejen, og Undladelsen af at besætte den ledige Plads kun vilde bevirke, at Kommunitetet besparede Pengene. Stipendiebestyrelsen tilføjede, at der af Stu-

denter fra 1900 fra Frederiksborg Skole kun var to Ansøgere, der begge fik Stipendiet.

I Henhold til Stipendiebestyrelsens Indstilling meddelte Ministeriet under 25de September 1902 Stipendiebestyrelsen Bemyndigelse til for et Tidsrum af 3 Aar at tillægge en af de Studenter, der i 1899 vare dimitterede fra Frederiksborg lærde Skole med første Karakter, den ene af de for Studenter fra denne Skole i 1902 forbeholdte privilegerede Portioner af Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet, hvortil der ikke fandtes nogen kvalificeret Ansøger fra det sidste Aar.

— Ved Skrivelse af 20de November 1902 meddelte Stipendiebestyrelsen 7 Studd. jur. Tilladelse til at indsende Attest for kun 5 ugentlige Forelæsnings timer i Efteraarshalvaaret s. A.; ved Skrivelse af 28de April 1903 nogle Studd. jur., der havde taget Fællesprøven, Fritagelse for at indsende Attest for Forelæsninger i Foraarsshalvaaret s. A.; ved Skrivelse af 11te Maj s. A. en Stud. jur. Tilladelse til kun at indsende Attest for Deltagelse i Skriveøvelser i Foraarsshalvaaret s. A.; ved Skrivelse af 6te Juni s. A., en Stud. mag., der havde været syg i Foraarsshalvaaret s. A., Fritagelse for at indsende Attest for Forelæsninger.

— Ved Skrivelse af 19de Juni 1903 meddelte Stipendiebestyrelsen Stud. theol. N. N. Fritagelse for at indsende Attest for Forelæsninger i Foraarsshalvaaret s. A., idet der dog blev tildelt ham en Irettesættelse, fordi han ikke i rette Tid havde ansøgt om Fritagelse.

— I Anledning af et af Stud. med. N. N. udvist Forhold anmodede Stipendiebestyrelsen under 22de November 1902 Regensprovsten om at tildele ham en alvorlig Irettesættelse; Kommunitetsstipendiet for November s. A. blev derhos inddraget for Studenten.

— Da Stud. jur. N. N. i Juni 1903 kun havde opnaaet Karakteren „maanedlig“ ved den filosofiske Prøve, anmodede Stipendiebestyrelsen under 26de s. M. Regensprovsten om at tilkjendegive Studenten, at han vilde miste Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet, hvis han ikke i Januar 1904 bestod Prøven med mindst Karakteren „godt“.

— Efter Stipendiebestyrelsens Indstilling anmodede Konsistorium under 11te December 1902 Regensprovsten om at foranstalte tilkjendegivet Stud. theol. N. N., der agtede at indgaa Ægteskab i November s. A., at han ved at indgaa Ægteskab vilde miste Kommunitetsstipendiet fra 1ste December s. A. at regne.

— Ved Skrivelser af 4de og 6te April 1903 meddelte Stipendiebestyrelsen to Kommunitetssalummer, af hvilke den ene havde studeret Æsthetik og den anden Polyteknik, Tilladelse til at beholde deres Stipendier, uagtet de nu agtede at studere henholdsvis Medicin og Sprog (Konferens).

— I Anledning af Andragender fra Kommunitetsalumner om Tilladelse til paa Grund af Sygdom midlertidig at opgive Kommunitetsstipendiet med Udsigt til paany at erholde det for den resterende Stipendietid, naar de gjenoptog Studierne her i Staden, meddelte Stipendiebestyrelsen: Stud. mag. N. N. og Stud. jur. N. N. Tilladelse til at opgive Stipendiet henholdsvis i et Aar og $\frac{1}{2}$ Aar fra 1ste September 1902 for at tage

Ophold henholdsvis paa Island og paa Landet, Skrivelser af 4de September s. A.; Stud. jur. N. N. i et Aar fra 1ste Marts 1903 for at tage Ophold paa Landet, Skrivelse af 4de Februar s. A., samt Stud. jur. N. N. og Stud. jur. N. N. i et Aar fra 1ste September s. A. for at opholde sig i deres Hjem paa Island, Skrivelser af 1ste September s. A.

— Ved Skrivelse af 16de Januar 1903 meddelte Stipendiebestyrelsen Stud. med. N. N. Tilladelse til at opholde sig i Lund i ca. 1 Maaned for at deltage i Dissektionsøvelser.

— Under 2den Februar s. A. meddelte Stipendiebestyrelsen Stud. theol. N. N. Tilladelse til at opholde sig i Hjemmet i Februar s. A. paa Grund af Sygdom.

— Stipendiebestyrelsen meddelte under 7de April s. A. Stud. jur. N. N. Tilladelse til i 5 Uger fra første Halvdel af April at foretage en Sørejse i 5 Uger og Stud. mag. N. N. Tilladelse til at opholde i en Maaned fra Midten af April s. A. i Hamborg for at assistere ved Oversættelsen af forskellige Dokumenter.

— Under 28de April s. A. meddelte Stipendiebestyrelsen Stud. mag. N. N. Tilladelse til at deltage som Zoolog om Bord paa Dampminebaaden „Beskytteren“ paa dens Opmaalingsstogt til Færøerne og Island i Sommeren 1903.

— Ved Skrivelse af 7de April s. A. meddelte Stipendiebestyrelsen Stud. jur. N. N. Tilladelse til paa Grund af Dødsfald at rejse til sit Hjem paa Færøerne.

— Under 19de Juni s. A. meddelte Stipendiebestyrelsen en Kommunitetsalumnus Tilladelse til at oppebære Kommunitetsstipendiet, medens han i Sommeren s. A. aftjente sin Værnepligt som Underlæge i Hæren.

— Under 7de September s. A. meddelte Stipendiebestyrelsen en Kommunitetsalumnus Tilladelse til at være borte fra Byen i September s. A. i Anledning af, at han som polyteknisk Studerende i denne Maaned skulde foretage Opmaalingsarbejder.

6. Instrux for Nattevagten paa Regensen.

Efter at Nattevagt paa Regensen Niels Henriksen paa Grund af Alder og Svagelighed var fratraadt den 28de Februar 1903, blev *Henrik Frederiksen* fra 1ste Marts s. A. ansat som Nattevagt. Efter Regensprovstens Indstilling approberede Stipendiebestyrelsen følgende *Instrux* for Nattevagten:

1. Nattevagten har at indfinde sig paa Regensen hver Aften før Kl. 11 og maa ikke forlade den før Kl. 5 $\frac{1}{2}$ om Morgenen, naar Portneren er staaet op.

2. I den angivne Tid fra Kl. 11 til Kl. 5 $\frac{1}{2}$ skal Regensens Port være lukket, men Nattevagten, der har sin Plads i Porten eller i det Værelse i Portnerens Lejlighed, der er ham anvist, lukker op, naar der bliver ringet. Han maa ikke indlade andre end Regensens Beboere. Naar disse ikke ere kjendte af ham, maa de legitimere sig for ham ved at forevise Nøglen til deres Værelse, eller, hvis de ikke have denne ved Haanden, skrive deres Navn i den i dette Øjemed henlagte Bog.

3. Nattevagten har at paase, at der er Ro og Orden paa Gaarden, og at Gassen ikke brænder paa Gangene. Tre Gange hver Nat, Kl. 1, Kl. 3 og Kl. 5 $\frac{1}{2}$, skal han gaa omkring paa alle Gangene for at forvise sig derom og trække Kontroluhret op med de paa Gangene hængende Nøgler.

4. Nattevagten slukker Gaslygten ved Kirkegangen Klokken 12 og den ved Lokumerne Kl. 1.

5. Nattevagten vækker de Alumner, der ønske det, om Morgenens Tid af dem angivne Tid, medens han er tilstede.

6. Kl. 4 $\frac{1}{2}$ stikker Nattevagten Fyr paa Komfuret i Thekjælderens og lægger i Badehuskakkelovnen.

7. Naar Nattevagten Kl. 5 $\frac{1}{2}$ om Morgenens forlader Regensen, afgiver han Kontroluhret til Portneren, som snarest muligt foreviser det for Viceinspektoren.

8. Skulde noget usædvanligt være forefaldet i Nattens Løb, møder Nattevagten Formiddag Kl. 9 hos Provsten og aflægger Beretning herom.

9. Med et Varsel af 3 Maaneder til den 1ste i en Maaned kan Nattevagten opsige sin Tjeneste og opsiges af Stipendiebestyrelsen. Skulde han mod Formodning vise grov Forsømmelse i sin Tjeneste eller Uskikkelighed i sit Forhold, kan han strax afskediges af Stipendiebestyrelsen.

10. Nattevagten afgiver sin skriftlige Erklæring om, at han har modtaget denne Instrux og vil holde sig samme i alle Poster efterrettelig, saavel som om noget videre i Tiden skulde findes fornødent at tilføje.

7. Rentefrie Laan af Kommunitetets Midler til ubemidlede Studerende.

I Finansaaret 1902—1903 indkom der til Stipendiebestyrelsen 8 Begjæringer om at erholde Laan. Der blev bevilget 4 Studenter Laan, to paa 200 Kr. og to paa 150 Kr. Udsættelse med Laans Tilbagebetaling blev tilstaaet 6 Studenter.